

ἀναλόγως τῆς ἡδονῆς ἣν ἠσθάνετο ὁ οὐρανίσκος αὐτῶν ἀπένεμον τὰ διάφορα βραβεῖα, κρατήσαντες δι' ἐκτουσὺς βραβεῖον λαυμαργίας.

Ἡ Ἀκρόπολις ἀγγέλλει ὅτι ὁ κ. Λάττας ἀπηγόρευσε εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἱερεῖς νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰ; ἐν τῇ περιφερείᾳ Ζακύνθου τελουμένης ἐκκλησιαστικῆς πανουργίας (sic) ἄνευ τῆς ἀδείας του. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Λάττας θέλει νὰ ἔχη αὐτὸς τὸ μονοπώλιον τῶν ἐκκλησιαστικῶν πανουργιῶν.

Ἄτυχῆς πικτοῦ ὁ καυμένος ὁ πρωθυπουργός μᾶς ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐτησίας ἐν Παρισίοις καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως ἀπέρριψεν εἰκόνα αὐτοῦ γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ρονδὰλ υἱοῦ καὶ σταλεῖσαν ὡς εἰκόνα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπέβητο κατ' οὐδένᾳ τρόπῳ ὅτι ἡ εἰκὼν παρίστανε μορφήν στρατιωτικοῦ καὶ ὁ ζωγράφος ἠναγκάσθη νὰ τὴν στείλῃ ἐκ νέου ὡς εἰκόνα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν. Καὶ οὕτω ἡ διπλῆ ἰδιότης τοῦ κ. Τρικουπῆ τὸν ὠρέλῃσεν ἄλλην μίαν φορὰν.

Ὁ κ. Ι. Ι. Σκυλίσσης ὁμιλῶν ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνθῶν καὶ φυτῶν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐξῆρε τὰ καλὰ τῶν τοιούτων ἔργων καὶ προέτρεψε τὰ μέλη τοῦ συλλόγου νὰ ἐξυκολοθῆσωσι μεριμνῶντες περὶ τῆς προόδου τῆς κηπουρικῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ καταγίνωσιν ἰδίως εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ὕδνων (truffles). Ἀλλαχοῦ πρὸς τοῦτο ἐγνωρίζομεν ὅτι μετεχειρίζοντο τοὺς χοίρους.

Τὰ μετεγκαίνια ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἦσαν καὶ ὀλίγον τραγικὰ ὡς μανθάνομεν. Δυσάρεστοι ἐνοχλήσεις κατέλαβον τοὺς ἐπιστρέφοντας ἑορταστάς, τῶν ὁποίων μέγιστος εὐεργέτης ὑπῆρξε γνωστὸς τμηματάρχης ἔχων τῆς τσέπαις του διαρκῶς παραγεμισμένας ἀπὸ φύλλα τῆς Ὠρα, πολὺ κατάλληλα διὰ τοιαύτας περιστάσεις.

Ἡ Ὠρα, ἣτις πρέπει νὰ ἔχη ἀκριβεῖς πληροφορίας, ἀποῦ μᾶς ἀναγγέλλει ὅτι ὁ κ. Φῶρδ ἀπέρχεται εἰς Νέαν Γῆν μετ' ἑκτακτον ἀποστολήν, παρέλειψε νὰ μᾶς εἴπῃ ἂν ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἔχη σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν προμήθειαν σκύλων.

Συνελάδομεν καὶ παραδίδομεν εὐλαβῶς εἰς τὴν φαιδρότητα τοῦ ἀσμοδαϊκοῦ κοινοῦ ὠριότατον ἐπισκεπτήριον γαλλίζοντος ἐπάρχου ἔχον ἀκριβῶς οὕτω:

M.

Gouverneur de Théra

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Πρωτομαγιά! φωνάζουνε στῆς λίμνικς τὰ βιθράκια
Πρωτομαγιά! στοὺς κήπους μας τ' ἀηδόνια κελαδοῦνε
Πρωτομαγιά! κ' οἱ γαῖδαροι μᾶς ψάλλουν στὰ σοκάκια
Πρωτομαγιάς ἐδῶ κ' ἐκεῖ καντάδαις ἀντηχοῦνε:
«Δρέψατε πάλιν ἐρασταὶ καλότυχοι, ναρκίστους
ἐκ' τοῦ Μαΐου τοὺς φαιδρούς κ' εὐώδεις παραδείσους!»

Πρωτομαγιάς τριαντάφυλλα παντοῦ μοσχομουρίζουν
Δειλαῖς μετ' τὴν Πρωτομαγιά προδκίνουνε κ' ἡ μπάμιες
Κολοκυθάκια μετ' μυρτιαῖς καὶ μπρόκολα ἀνθίζουν
Καὶ τραγουδοῦνε βλάμηδες ζευγαρωτοὶ μετ' λάμιες,
«Δρέψατε πάλιν, ἐρασταὶ καλότυχοι, ναρκίστους
ἐκ' τοῦ Μαΐου τοὺς φαιδρούς κ' εὐώδεις παραδείσους».

ΛΩΠΟΥΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

Παρὰ τὴν δενδροτοίχιαν τῶν ἀνακτόρων. Εἰς διαβάτης διερχόμενος ἀμέριμνος καὶ σφυρίζων τὸ ἄσμα Ἐσπερία μου ἀύρα ἄθῳα.

Φωναὶ ὑπὸ τὴν σκίαν δένδρου: Τὸ νοῦ σας!

Ὁ διαβάτης προχωρεῖ ὀλονέν, ἀλλ' αἰφνηδίως σταματᾶται ὑπὸ ἀγνώστων κρατούντων ἐγχειρίδια, ρεβόλβερ καὶ ἄλλα φονικά ὄπλα.

Διαβάτης: Σταθῆτε βρὲ παιδιὰ μὴ με σκοτώνετε, τί σας ἔκαμα!

Φωναὶ: Ψάχτε τον!... (Ἐξετάζουν τὰ θυλακία του, εὐρίσκουν ἐν ὠρολόγιον καὶ τὸ ἀφαιροῦν).

Διαβάτης: Μὴ μοῦ πέρνετε σᾶς παρκαλῶ τὸ ὠρολόγι, ἐσεῖς τί θὰ τὸ κάνετε;...

Λωποδύται: Σὲ μᾶς χρειάζεται περισσότερο ἀπὸ σένα!...

Διαβάτης ἐν συγκινήσει: Τότε ἀφήστε με γιὰ τελευταία φορὰ νὰ ἰδῶ τί ὦρα εἶναι! (βλέπει καὶ γίνονται ὄλοι ἄφροντοι).

*

Παρὰ ταῖς Παράγγαις. Μία ἀμαξά ἀνέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας: αἰφνης σταματᾶται ὑπὸ ὁμάδος ἀνθρώπων.

Ἀμαξᾶς: Βρὲ ἀδελφὲ παρακάτω ἐπληρώσαμε διόδια καὶ τώρα ξανά πάλι;

Μία φωνή: Τί διόδια βρὲ μαγκούφη; κατέβα κάτω.

Μία φωνὴ ἔνδον τῆς ἀμαξῆς: Θὰ εἶνε ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας. (Συγχρόνως ἀνοίγεται ἡ θύρα τῆς ἀμαξῆς καὶ ἐξέρχονται πάντες οἱ ἐπιβάται).

Λωποδύται: Ἐλα τώρα δότε μας ὅτι ἔχετε καὶ δὲν ἔχετε! Πάραυτα γίνεται σύντομος ἔρευνα ἐν τοῖς θυλακίοις τῶν ταξιδιωτῶν καὶ ἀπογομνωσικῶν αὐτῶν ὁλοσχερῆς, ἔπειτα μία φωνὴ πρὸς τὸν καφφετζῆν:

— Δόσε στὸν ἀμαξᾶ ὅ,τι θέλει καὶ φέρε μας τὰ ρέστα ἀπὸ αὐτὸ τὸ πέντε κ' ἐξήντα!

Ὁ καφφετζῆς ἔντρομος μετὰ μικρὸν φέσει ὀπίσω 5 δραχμάς εἰς χαλκὸν καὶ κρατεῖ τὰ ἐξήντα!

*

Κατὰ τὴν λεωφόρον Πανεπιστημίου διέρχεται συνήθως νυκτοπλανῆς ὀδίτης καὶ ἀλύγιστος, εὐσταλῶς βηματίζων.

Φωναὶ τινες: Ἄλτ! καὶ μὴ κουνιέσαι!...

Ὁ διαβάτης: Ποῖον ζητεῖτε, κύριοι; μετ' ἐκλαμβάνετε ἴσως δι' ἄλλον!...

Α. Καθόλου, σὲ περιμένομε τώρα δύο ὥρας!... (Ἐρευνοῦσιν εἰς τὰ θυλακία του ἅπαντα, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκουν τίποτε).

Α. Μὰ τί διάβολο, δὲν ἔχεις οὔτε λεπτόν;

Δ. Οὔτε ὀβολόν...

Α. Καὶ πῶς ζῆς λοιπόν;

Δ. Τροφὴ μου εἶνε αἱ μελέται μου...

Α. Μὰ ὁμελέται χωρὶς παράδες;

Δ. Εἶπον μελέτας, καὶ ἐνοῶ τὰ ἀνγνωσμάτα τῶν ἀρχαίων συγγραφέων.

Α. Καὶ προσφαί;

Δ. Οὐδέν!...

Α. (Ἐξάγει ἐν πεντόφραχκον, τοῦ τὸ ἐγχειρίζει καὶ γίνεται ἄφαντος).

*

Παρὰ τὸ ἀεριοφως.

Δύο σκιάι—ἡ μία ἀπερχομένη ἐλαφρόπους, ἡ δὲ ἑτέρα βαρύγδουπος συναντῶνται.

— Τίς εἶ; ἐρωτᾷ ἡ μία.

— Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας.

— Καὶ σύ; ἐρωτᾷ ἡ ἄλλη.

— Διευθυντῆς τῶν λωποδυτῶν!

Ὁρμῶν κατ' ἀλλήλων ἀμφότεροι, ἔρχονται εἰς χεῖρας, συμπλέκονται, ρίπτονται κατὰ γῆς, κυλιόνται εἰς τὸ χῶμα μετὰ μικρὸν ὁ ἀρχηγὸς τῶν λωποδυτῶν αἰματόφυρτος γίνεται ἄφαντος. Ὁ διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας ζητεῖ τὸ ὠρολόγιόν του διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν ὥραν τῆς συμπλοκῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εἶχεν ἐξαφανισθῆ σὺν τῇ σκιά τοῦ λωποδύτου.

